ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 1865/2/2012

SENTINŢA CIVILĂ NR 3723
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN 5.06.2012
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREŞEDINTE :SPÎNU OVIDIU
GREFIER : FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul DRAGOMIR VIRGIL având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al Securităţii (OUG 24/2008)".

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc la termenul de judecată din data de 28.05.2012 , fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre ,când ,având nevoie de timp pentru a delibera ,instanţa a amânat pronunţarea la data de 5.06.2012 când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul instanţei la data de 6.03.2012 sub numărul de dosar 1865/2/2012 reclamanta Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a chemat în judecată pe pârâtul Dragomir Virgil solicitând instanţei ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se constate calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 s-a solicitat verificarea în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Dragomir Virgil, în calitate de luptător pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989. Având în vedere prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 este legală.

Reclamanta a învederat că din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1772/23.08.2011 rezultă că pârâtul Dragomir Virgil a fost recrutat la data de 08.01.1976, de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Ilfov, pentru a cunoaşte aspecte negative din comportarea şi activitatea tinerilor şi navetiştilor din comuna Daia pe linia problemei „Tineret – persoane fără antecedente", precum şi pentru asigurarea supravegherii informative în cadrul Întreprinderii textile „Dunăreana" Giurgiu. La aceeaşi dată a semnat Angajament, preluând numele conspirativ „VIOREANU ION/VIOREANU".

După schimbarea locului de muncă, domnia sa a fost preluat în 1981 în legătură de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Giurgiu, Serviciul 2 (Contrainformaţii economice), în scopul acoperirii informative a Combinatului Chimic Giurgiu, sectorul compresoarelor „BORSIG".

Ceea ce l-a recomandat pe domnul DRAGOMIR Virgil, ca fiind pretabil pentru recrutare, a fost tocmai faptul că în contactele anterioare cu organele de Securitate „a relatat că el cunoaşte o serie de aspecte negative privind comportamentul şi atitudinea unor tineri din comună care nu-şi văd de treabă şi care, în repetate rânduri, au creat unele greutăţi organelor locale, printre care F. M., fost condamnat pentru infracţiunea de insubordonare (făcând parte din secta <Martorii lui Jehova>) şi R. I. I. sancţionat în mai multe rânduri de organele de miliţie. De asemenea, sus-numitul a arătat că se află în relaţii bune cu cetăţenii din comună, în special cu cei tineri, putând discuta cu majoritatea dintre ei."

În concluzie, vă rugăm să apreciaţi asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul DRAGOMIR Virgil, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reţinute în Nota de Constatare nr. DI/I/1772/23.08.2011. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reţinem, astfel, nota informativă furnizată de pârât la data de 06.05.1976, referitoare la faptul că un consătean al domniei sale, „uneori obişnuieşte să spună şi unele bancuri politice faţă de alţi tineri".

De asemenea, despre un alt cunoscut al domniei sale, domnul DRAGOMIR Virgil, sub numele conspirativ „VIOREANU ION", a informat următoarele: „de mai multe ori l-am văzut la bufetul din comună şi, faţă de unii tineri, spunea unele bancuri care nu erau la locul lor, vorbind printre altele despre unele probleme politice care se întâmplă pe plan intern. Sus-numitul are de obicei să vorbească mereu unele bancuri".

Este de notorietate faptul că asemenea manifestări erau interzise în timpul regimului comunist, deoarece, prin intermediul bancurilor, românii făceau haz de necaz despre o serie întreagă de aspecte ale vieţii lor: lipsa de mâncare, lipsa de combustibil, educaţia politică ajunsă la grad de paranoia în şcoli sau ziarele care scriau despre o realitate pe care nu numai că nimeni nu o mai credea dar nimeni nu o mai trăia. De altfel, proliferarea de bancuri cu conţinut politic a reprezentat un motiv suficient pentru deschiderea unor dosare de urmărire informativă (Raport final – Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Bucureşti, 2006, 384 - 385).

După cum se poate observa din materialele depuse în probatoriu, pe baza informaţiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele: „Informatorul a fost instruit să-l contacteze în continuare pentru a stabili natura discuţiilor pe care le poartă (a bancurilor)."; „Vedeţi caracterul bancurilor şi propuneţi măsuri".

În susţinerea acţiunii noastre reţinem şi informaţiile furnizate de căre pâtât cu privire la intenţiile de evadare din ţară ale unui consătean al domniei sale: „numitul R. G. /.../ care s-a eliberat recent din închisoare, /.../ Spunea că el ar vrea să se cuminţească şi să se angajeze într-un loc de muncă dar, deocamdată, stă acasă pentru că are alte planuri, fără să precizeze ce anume planuri, dar sursa crede că ar avea intenţie să fugă peste graniţă"

Este evident că, în perioada comunistă, intenţia de a părăsi definitiv ţara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulaţii.

De altfel, dorinţa de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condiţiilor „deosebite" de viaţă asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

De asemenea, este cunoscut faptul că tentativa de trecere a frontierei, în afară de natura sa infracţională, era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetăţenii români ajunşi în străinătate, puteau oferii informaţii despre situaţia economică şi socială a României, destrămând astfel barierele informaţionale controlate de partid.

Pe cale de consecinţă, furnizarea unor informaţii de această natură, se referă la activităţi îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, nu se poate reţine faptul că pârâtul nu avea cunoştinţă de faptul că delaţiunea domniei sale putea avea urmări asupra persoanei semnalate, în condiţiile în care era de notorietate faptul că orice persoană semnalată cu intenţia de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancţionată prin primirea avizului negativ de plecare din ţară.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele: „propun ca sus-numitul să fie luat în supraveghere informativă în cadrul dosarului de problemă <foşti condamnaţi>".

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul DRAGOMIR Virgil au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice şi a dreptului la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, art. 19 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

În drept, ne întemeiem acţiunea pe conţinutul articolelor: art. 3 lit. z), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea cererii reclamanta a solicitat ,iar instanţa a încuviinţat pentru aceasta proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei , respectiv :

1. Nota de Constatare nr. DI/I/1772/23.08.2011, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 420 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989;

Reclamanta a arătat că materialele menţionate la punctul 2 respectă condiţiile prevăzute de articolul 11 alineatul 3 al Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Pârâtul legal citat a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, arătând în esenţă faptul că cererea de chemare în judecată cuprinde acuzaţii generale ,fără să indice cert informaţii clare despre cele relatate şi să demon treze ce urmări negative au avut informaţiile furnizate de către acesta asupra persoanelor urmărite.

Analizând probele administrate în cauză instanţa reţine că cererea reclamantei este întemeiată , urmând a fi admisă ca atare.

Mai întâi, Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină raţiunea adoptării legislaţiei privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, precum şi consecinţele hotărârilor judecătoreşti pronunţate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. ne.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale".

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că raţiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăţi civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţii de a fi garanţii Constituţiei şi ai democraţiei) sau deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii. Totodată, reglementarea în discuţie contribuie la o mai bună înţelegere a prezentului şi la o proiectare adecvată a viitorului societăţii româneşti.

În esenţă, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmăreşte scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, şi punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanţă, a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art.3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa celor care au încălcat drepturile şi libertăţile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei judecătoreşti învestită cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de lucrător sau după caz, colaborator al Securităţii, nu este acela de a stabili

vinovaţii sau de a le comensura, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, instanţa nerealizând o justiţie retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluţia Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât şi prin jurisprudenţa C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Analizând actele şi lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată şi de temeiurile de drept incidente în cauză curtea reţine că cererea reclamantului este întemeiată,urmând a fi admisă ca atare.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1772/23.08.2011 curtea reţine că pârâtul Dragomir Virgil a fost recrutat la data de 08.01.1976, de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Ilfov, pentru a cunoaşte aspecte negative din comportarea şi activitatea tinerilor şi navetiştilor din comuna Daia pe linia problemei „Tineret – persoane fără antecedente", precum şi pentru asigurarea supravegherii informative în cadrul Întreprinderii textile „Dunăreana" Giurgiu. La aceeaşi dată a semnat Angajament, preluând numele conspirativ „VIOREANU ION/VIOREANU".

După schimbarea locului de muncă pârâtul fost preluat în 1981 în legătură de către Inspectoratul Judeţean de Securitate Giurgiu, Serviciul 2 (Contrainformaţii economice), în scopul acoperirii informative a Combinatului Chimic Giurgiu, sectorul compresoarelor „BORSIG".

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanţa reţine că recrutarea pârâtului Dragomir Virgil în calitatea de colaborator al Securităţii a fost determinată de faptul că în contactele anterioare cu organele de Securitate acesta a relatat că el cunoaşte o serie de aspecte negative privind comportamentul şi atitudinea unor tineri din comună care nu-şi văd de treabă şi care, în repetate rânduri, au creat unele greutăţi organelor locale, printre care F. M., fost condamnat pentru infracţiunea de insubordonare (făcând parte din secta <Martorii lui Jehova>) şi R. I. I. sancţionat în mai multe rânduri de organele de miliţie. De asemenea,pârâtul Dragomir Virgil a arătat că se află în relaţii bune cu cetăţenii din comună, în special cu cei tineri, putând discuta cu majoritatea dintre ei."

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Curtea reţine că această condiţie este îndeplinită în prezenta cauză şi rezultă din materialitatea notelor informative furnizate de către pârâtul Dragomir Virgil .

Astfel , din nota informativă furnizată de pârâtul Dragomir Virgil la data de 06.05.1976, referitoare la faptul că un consătean al domniei sale,acesta a învederat faptul că „uneori obişnuieşte să spună şi unele bancuri politice faţă de alţi tineri".

De asemenea, despre un alt cunoscut al pârâtului Dragomir Virgil, acesta a informat următoarele: „de mai multe ori l-am văzut la bufetul din comună şi, faţă de unii tineri, spunea unele bancuri care nu erau la locul lor, vorbind printre altele despre unele probleme politice care se întâmplă pe plan intern. Sus-numitul are de obicei să vorbească mereu unele bancuri".

În privinţa conţinutului notelor informative furnizate de către pârâtul Dragomir Virgil instanţa reţine că este de notorietate faptul că asemenea manifestări erau interzise în timpul

regimului comunist, deoarece, prin intermediul bancurilor, românii făceau haz de necaz despre o serie întreagă de aspecte ale vieţii lor: lipsa de mâncare, lipsa de combustibil, educaţia politică ajunsă la grad de paranoia în şcoli sau ziarele care scriau despre o realitate pe care nu numai că nimeni nu o mai credea dar nimeni nu o mai trăia.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei curtea reţine că , pe baza informaţiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele măsuri operative : „Informatorul a fost instruit să-l contacteze în continuare pentru a stabili natura discuţiilor pe care le poartă (a bancurilor).”; „Vedeţi caracterul bancurilor şi propuneţi măsuri”.

Curtea reţine că informaţiile furnizate Securităţii de către pârât se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist ,împrejurare care rezultă din notele furnizate de către pârâtul Dragomir Virgil cu privire la intenţiile de evadare din ţară ale unui consătean al acestuia ,respectiv : „numitul R. G. /.../ care s-a eliberat recent din închisoare, /.../ Spunea că el ar vrea să se cuminţească şi să se angajeze într-un loc de muncă dar, deocamdată, stă acasă pentru că are alte planuri, fără să precizeze ce anume planuri, dar sursa crede că ar avea intenţie să fugă peste graniţă”

Este evident că, în perioada comunistă, intenţia de a părăsi definitiv ţara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulaţii.

De altfel, dorinţa de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condiţiilor „deosebite” de viaţă asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

De asemenea, este cunoscut faptul că tentativa de trecere a frontierei, în afară de natura sa infracţională, era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetăţenii români ajunşi în străinătate, puteau oferii informaţii despre situaţia economică şi socială a României, destrămând astfel barierele informaţionale controlate de partid.

Pe cale de consecinţă, curtea reţine că furnizarea unor informaţii de această natură, se referă la activităţi îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, curtea învederează că , în împrejurările concrete anterioare Revoluţiei din Decembrie 1989 , pârâtul avea cunoştinţă de faptul că delaţiunea acestuia putea avea urmări asupra persoanei semnalate, în condiţiile în care era de notorietate că orice persoană semnalată cu intenţia de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancţionată prin primirea avizului negativ de plecare din ţară.

Curtea reţine că informaţiile furnizate de către pârât nu au rămas fără consecinţe în privinţa persoanelor urmărite , împotriva acestor persoane organele de Securitate dispunând în concret măsuri operative pentru supravegherea informativă a acestora : : „propun ca sus-numitul să fie luat în supraveghere informativă în cadrul dosarului de problemă <foşti condamnaţi>”.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Curtea reţine că această condiţie este îndeplinită în prezenta cauză întrucât ,în împrejurările concrete anterioare Revoluţiei din Decembrie 1989 furnizarea informaţiilor de către pârât a fost făcută în mod conştient , având reprezentarea clară a faptului că relatări ca

cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

Curtea reţine că legiuitorul instituie o prezumţie relativă de veridicitate în privinţa documentelor din dosar care au fost întocmite de ofiţerii de Securitate, întregul material probator bazându-se pe conformitatea relatărilor acestora, or ,în prezenta cauză această prezumpţie relativă nu a fost înlăturată prin administrarea de probe contrarii.

Susţinerile pârâtului potrivit cărora cererea de chemare în judecată cuprinde acuzaţii generale ,fără să indice cert informaţii clare despre cele relatate şi să demonstreze ce urmări negative au avut informaţiile furnizate de către acesta asupra persoanelor urmărite sunt nefondate,urmând a fi respinse ca atare.

Curtea reţine că interpretarea gramaticală, logico - sistematică şi teleologică a prevederilor cuprinse în OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008 converge către concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost de natură, aptă să le aducă atingere.

Cu toate acestea, activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator exprimat, descrisă anterior, a determinat o supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informaţii.

Având în vedere situaţia de fapt menţionată anterior curtea reţine că informaţiile furnizate de către pârâtul Dragomir Virgil au avut ca efect îngrădirea dreptului la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice şi a dreptului la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, art. 19 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Aşadar, fiind îndeplinite toate condiţiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acţiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art.11 rap.la art.2 lit.b din OUG 24/2008, astfel încât va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIERE ARHIVELOR SECURITĂŢII, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, contradictoriu cu pârâtul DRAGOMIR VIRGIL cu domiciliul în municipiul Giurgiu, strada ...., judeţul Giurgiu.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunţată în şedinţă publică, azi, 5.06.2012.

PREŞEDINTE,
SPÎNU OVIDIU

GREFIER,
FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Red/Tehnored OS
4ex/20.06.2012

CONFORM CU ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA cont adm
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 1883/2/2012 se legalizează de noi. cu mențiunea def și irevocabilă prin dec. nr. ... 669/12.02.2014 ... 1865/2/2012 ICCJ scutit taxe.
GREFIER ŞEF,

